

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 705/2025
15.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва за производњу чоколаде, бомбона и пецива „Пионир” доо Београд, кога заступа Ангелина Андрејев, адвокат из ..., против туженог „Прест” доо Ниш-Доње Међурово, кога заступа Дејан Богдановић, адвокат из ..., ради повреде жига, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1883/25 од 02.10.2025. године, у седници одржаној 15.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1883/25 од 02.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 4821/24 од 12.03.2025. године, у I ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је тужени стављањем у промет производа обележених знаком: Lilly crunchy - црвеном бојом, hazel белом бојом, два парчета crunchy чоколаде - браон боје, са лешницима поред – браон беле боје, све на светло зеленој позадини, Lilly crunchy - црвеном бојом, milk белом бојом, два парчета crunchy чоколаде - браон боје са млечним пуњењем чоколаде, беле боје, са малим буретом пуним млека поред, светлобраон боје, све на светло плавој позадини, извршио повреду тужиочевих жигова по пријави Ж 2023-925 регистарски број 85800 са правом првенства од 25.05.2023. године у важности до 25.05.2033. године и по пријави Ж 2023-926 регистарски број 85799 са правом првенства од 25.05.2023. године у важности до 25.05.2033. године, да се забрани туженом да врши повреду наведених тужиочевих жигова, да се наложи туженом да повуче из промета и то свих малопродајних објеката, складишта, магацина и других просторија напред наведене производе, те да се туженом наложи да пресуду објави у дневном листу „Политика“, издање за целу републику Србију. Ставом II изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка у износу од 751.950,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1883/25 од 02.10.2025. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 4821/24 од 12.03.2025. године.

Против наведене правноснажне пресуде, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одговором на ревизију тужени оспорава ревизијске наводе тужиоца и предлаже да Врховни суд одбије ревизију тужиоца.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 10/23), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијским наводима да другостепени суд није ценио наводе истакнуте током жалбеног поступка, односно да је учињена релативно битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 396. став 1. Закона о парничном поступку нису основани. Другостепени суд је правилно испитао првостепену пресуду у границама жалбених разлога и утврђеног чињеничног стања које је засновано на доказима у списима. Оценио је релевантне жалбене наводе и дао разлоге за своју одлуку. Неосновани су ревизијски наводи у делу којим се указује на погрешну оцену појединих писаних доказа у списима. Такви ревизијски наводи по садржини представљају указивање да је побијана одлука захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 8. Закона о парничном поступку. Предмет доказивања су оне чињенице које су важне за доношење одлуке уз овлашћење суда да одлучи који ће докази бити изведени у доказном поступку ради утврђивања битних чињеница. У таквој ситуацији не постојати повреда расправног начела, нити повреда правила о извођењу и оцени доказа. Међутим, другостепени суд је одлуку засновао на чињеничном стању које је првостепени суд утврдио оценом доказа, па нема такве битне повреде поступка пред другостепеним судом, јер докази нису били цењени у поступку доношења одлуке која се побија ревизијом. Истовремено, према садржини ревизијских навода у делу да су разлози другостепеног суда у побијаној одлуци контрадикторни произлази то да се њима суштински указује на битну повреду одредаба парничног поступка из чланом 374. ст. 2. тач. 12. Закона о парничном поступку. Међутим, таква битна повреда не представља дозвољени ревизијски разлог предвиђен у члану 407. Закона о парничном поступку.

Предмет тужбеног захтева је утврђење повреде тужиоцевих регистрованих жигова број 85800 и 85799, забрана туженом да убудуће врши повреду, налог да повуче из промета производе којима врши повреду, те објављивања изреке пресуде у дневном листу „Политика“.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоцу је признат појединачни жиг на основу пријаве жига Ж 2023-925 регистарски број 85800 са правом првенства од 25.05.2023. године, за робу и услуге из класе 30, у важности до 25.05.2033. године за знак: омот чоколаде плаве боје са ознаком Пионир белом бојом у црвеној елипси, назив

Сосо сосоа & crunchy - браон бојом у ромбу жуте боје, два парчета crunchy чоколаде - браон боје, кокосовим пуњењем чоколаде – беле боје, са кокосом поред – браон беле боје, са називом у два правоугаоника жуте боје са страна паковања. Означена класификација фигуративних елемената са бројевима, који чине боје: цијан плава, браон, бела, црна, златна, црвена, жута и сива. Тужиоцу је признат и појединачни жиг на основу пријаве жига Ж 2023-926 регистарски број 85799, са правом првенства од 25.05.2023. године, за робу и услуге из класе 30, у важности до 25.05.2033. године за знак: омот чоколаде светлозелене боје са ознаком Пионир белом бојом у црвеној елипси, назив Hazelnut сосоа & crunchy - браон бојом у ромбу жуте боје, два парчета чоколаде - браон боје са лешницима поред – браон беле боје, са називом у два правоугаоника жуте боје са страна паковања. Означена класификација фигуративних елемената са бројевима, који чине боје: зелена, браон, бела, црна, златна, црвена, жута, наранџаста и сива. Увидом у омоте производа туженог, првостепени суд утврђује да је омот чоколаде Lilly crunchy hazel светлозелене боје са називом Lilly crunchy црвене боје, реч hazel беле боје, са два парчета crunchy чоколаде браон боје, са лешницима поред браон беле боје, док је омот чоколаде Lilly crunchy milk светлоплаве боје са називом Lilly crunchy црвене боје, реч milk беле боје, са два парчета crunchy чоколаде браон боје, млечним пуњењем чоколаде беле боје, са малим буретом пуним млека поред светлобраон боје.

Обавештењем Министарства унутрашње и спољне трговине, Сектор тржишне инспекције, Одељење за спровођење права интелектуалне својине и спречавање сиве економије од 21.10.2024. године, тужилац је обавештен да је од туженог привремено одузето и задржано 65980 комада производа за које постоји сумња да је извршена повреда тужиочевих жигова.

Утврђено је да је тужени Заводу за интелектуалну својину дана 18.04.2024. године поднео пријаву жига број Ж 2024/0766 за знак Lilly Crunchy HAZEL у графичком приказу којим је обележен производ који производи тужени, а који је предмет спора, те да је дана 11.10.2024. године Заводу за интелектуалну својину поднео пријаву жига број Ж 2024/2063 за знак Lilly Crunchy milk у графичком приказу којим је обележен производ који производи тужени, а који је такође предмет овог спора.

Из садржине резултата испитивања од 11.10.2024. године утврђено је да је тужени, у поступку у коме је и тужилац поднео приговор, од стране Завода за интелектуалну својину обавештен да нема услова за регистрацију жига Lilly Crunchy HAZEL због сличности са регистрованим жигом привредног друштва „Краш“ Lilly Vanilin-Vanilla.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је извршио поређење тужиочевих заштићених знакова и супротстваљених знакова туженог, па је закључио да између њих, осим исте боје позадине, нема сличности која би довела у забуну просечног потрошача. Осим тога, тужени је поднео пријаве жига ради заштите знака којим су обележени спорни производи, те као подносилац пријаве има искључиво право да предметне знаке користи за обележавање својих производа у смислу чл. 49. став 4. Закона о жиговима.

Другостепени суд прихвата становиште првостепеног суда у целости, истичући да поређењем дистинктивних елемената, тужилац није доказао да између истих постоји таква сличност, која би довела до забуне у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу знака туженог са раније заштићеним знаком тужиоца. У

конкретном случају ради се о сложену графичком знаку, са већим бројем фигуративних елемената, од којих неки немају карактер дистинктивности, док неки јесу дистинктивни.

Жигови тужиоца састоје се из стилизованих вербалних елемената и сложену графичку решења. Знаци туженог, којим он обележава своје производе, такође се састоје из стилизованих вербалних елемената и сложену графичку решења. Међутим, у наведеним знацима преовлађују недистинктивни генерички вербални и графички елементи. Вербални елементи представљају назначење врсте производа, а графички елементи су они који се уобичајено користе за означавање врсте производа и њихову састава (парчићи чоколаде са лешницима или млечним пуњењем, односно са кокосом). Једини дистинктивни елемент тужиоцевих знакова је заправо јасно уочљива ознака произвођача – Пионир исписано белом бојом у црвеној елипси, па како знаци туженог не садрже елемент који би био сличан овом дистинктивном елементу, осим боје позадине, а као доминантан елемент имају исписан назив Lilly великим словима црвеном бојом, укупан визуелни утисак који остављају производи тужиоца и туженог нема такву сличност за коју постоји вероватноћа да због те сличности настане забуна у релевантну делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу знакова туженог са тужиоцевим заштићеним знацима. Такође, за ово поређење није потребно стручно знање које суд не поседује, већ управо суд применом правног стандарда просечног потрошача утврђује да ли постоји таква сличност супротстављених знакова у односу на врсту робе којом се обележавају, да иста може довести до забуне релевантног дела јавности.

Ревизијом тужиоца оспорава се изнето становиште другостепеног суда. Ревидент сматра да су судови погрешно применили стандард просечног потрошача, вршили детаљну аналитичку анализу елемената амбалаже и посматрали знакове са „посебном пажњом“, а не из перспективе просечног потрошача који реагује на први визуелни утисак и без ослонаца на стручна лица. Истиче да су судови занемарили налаз и мишљење судског вештака за интелектуалну својину, анкету агенције Deep Dive Research и обавештење тржишне инспекције према којим доказима постоји вероватноћа забуне у промету. Суд није правилно применио члан 49 Закона о жиговима.

Ревизија није основана.

Према члану 49. Закона о жиговима („Службени гласник РС“, бр. 6/2020), повреда жига постоји ако због истоветности или сличности знакова и робе постоји вероватноћа забуне у релевантну делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу.

Оцену постојања вероватноће забуне врши суд применом правног стандарда просечног потрошача конкретне врсте робе. Супротно становишту ревидента, одлучујући о тужбеном захтеву за повреду жига другостепени суд је пошао од неспорно утврђене идентичности робе на које се односе знакови, утврдио је сличност знакова, а затим пошао од критеријума просечног потрошача, ради оцене да ли је сличност таква да постоји могућност стварања забуне у промету и утврдио вероватноћу заблуде просечног потрошача. Стога је, неосновано позивање ревидента на налаз и мишљење вештака, односно анкету агенције, јер сличност, односно разликовање два робна жига или робна знака суд цени као фактичко питање по својој слободној оцени стављајући се у положај просечног потрошача дате робе, односно услуга. Те околности није потребно утврђивати вештачењем.

Ревизијски наводи да суд не може вршити оцену са становишта просечног потрошача јер није „просечан потрошач“ нису основани. Напротив, управо је суд тај који цени као фактичко питање по својој слободној оцени правни модел понашања просечног потрошача у конкретној тржишној ситуацији. Просечан потрошач не врши стручну анализу, али у процесу судске оцене управо је неопходно утврдити који су елементи знака дистинктивни, а који генерички, јер само дистинктивни елементи могу бити носиоци забуне. Стога правилно судови анализирају елементе знака да би утврдили укупан утисак.

Правилно су нижестепени судови закључили да је једини јасно дистинктивни елемент тужиочевих знакова ознака „Пионир“ у црвеној елипси, који у знаковима туженог уопште није присутан, док код туженог доминира назив „Lilly“, што даје битно другачији укупан визуелни утисак.

Следом наведеног, нижестепени судови су правилно применили одредбе члана 49. Закона о жиговима.

Врховни суд је применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**